

dette Omraade, og med Samstemning fra alle de i Overenskomsten deltagende Stater traadte den tredie Revisionskonference sammen i Bern den 1. Maj 1923. Paa denne Konference, i hvilken deltog ikke alene de Stater, der havde tiltraadt den tidligere Overenskomst om Godsbefordring paa Jernbaner, med Undtagelse af Rusland, men en Række andre europæiske Stater, blev der udarbejdet et Udkast til en ny international Overenskomst om Godsbefordring paa Jernbaner og et nyt Udkast til en international Overenskomst om Befordring af Personer og Rejsegods paa Jernbaner. Begge disse i Udkast foreliggende Overenskomster med tilhørende Slutningsprotokoller blev, med visse af det svejtsiske Forbundsraad foreslaaede Modifikationer, undertegnede ved en diplomatisk Konference i Bern den 23. Oktober 1924 af følgende Stater:

Belgien, Bulgarien, Danmark, Danzig, Estland, Finland, Frankrig, Grækenland, Italien, Letland, Lithauen, Luxemburg, Nederlandene, Norge, Polen, Portugal, Rumænien, Serbien, Spanien, Svejts, Sverige, Tjekkosllovakiet, Tyskland, Ungarn og Østrig.

Tilbage staar nu Ratifikationen, som for Danmarks Vedkommende først kan finde Sted, naar Lovgivningsmagten har sanktioneret begge de nævnte Overenskomster, idet der i disse findes enkelte Bestemmelser, som ikke er i Overensstemmelse med dansk Lovgivning. Man skal i denne Henseende henvise til Bestemmelserne i de nye Overenskomsters Artikel 36 om Erstatningens Størrelse i Tilfælde af Forsæt eller grov Ugatsomhed fra Jernbanens Side, i Artikel 38 om Tilbagebetaling af Erstatninger samt til de særlige processuelle Regler i de nye Overenskomsters Artikel 50, § 1, 2. Punktum, og til Bestemmelserne i Artikel 55, §§ 2 og 3, om Fritagelse i visse Tilfælde for Beslaglæggelse af den ene Jernbanes Fordringer paa den anden eller af en Jernbanes rullende Materiel paa et andet Statsterritorium.

Med Hensyn til Overenskomsternes Form og Indhold skal bemærkes følgende:

I den nye Overenskomst om Godsbefordring er de grundlæggende Principper de samme som i den nugældende tilsvarende Overenskomst, der gennem en lang Aarrække har staaet sin Prøve, og med den nye Overenskomst om Befordring af Personer og Rejsegods er der tilvejebragt et Værk, som ligeledes vil bidrage til at sikre og fremme den internationale Trafik.

Overensstemmende med diplomatisk Sædvane er Overenskomsterne afsluttede og undertegnede i det franske Sprog. Til den franske Tekst er der føjet en tysk og en italiensk Tekst, der betragtes som officielle Oversættelser. I Tilfælde af Uoverensstemmelse er det den franske Tekst, der gælder.

Nedenfor følger de to Overenskomster i dansk Oversættelse.

Den nye internationale Overenskomst om Godsbefordring paa Jernbaner

er fremkommen ved en Samarbejdelse af den nugældende tilsvarende Overenskomst, og dens Indhold falder paa mange Punkter sammen med denne, men der findes dog Afvigelser af Betydning. Den formelle Ordning af Stoffet er i den nye Overenskomst mere systematisk end i den nugældende Overenskomst. Der er sket væsentlige Forskydninger i Artiklernes Rækkefølge, og de saakaldte Udførelsesbestemmelser (reglementariske Bestemmelser), der er knyttede til den nugældende Overenskomsts enkelte Artikler, og som i Virkeligheden er en integrerende Del af Overenskomsten, er i den nye Overenskomst indarbejdede i selve Artiklerne, hvorved Bestemmelserne er blevet mere overskuelige.

Overenskomsten bestaar af følgende Dele:

1. Selve *Overenskomsten*, hvis Bestemmelser indeholdes i 63 Artikler.

2. *Syv Bilag*, nemlig som Bilag I Forskrifterne om de Genstande, som kun betingelsesvis modtages til Befordring (eksplosive Genstande og brandfarlige Stoffer m. m.), som Bilag II—V forskellige Formularer, deriblandt Fragtbrevsformularer, hvilke sidste Bilag man dog ikke har anset det for nødvendigt at gengive nedenfor, som Bilag VI et Reglement for det i Overenskomstens Artikel 57 omhandlede Centralbureau, der har Sæde i Bern, og som Bilag VII et Reglement for den i Overenskomstens Artikel 60 omhandlede Kommission af sagkyndige, hvis Opgave det er at holde ovennævnte Bilag I à jour.

3. En *Slutningsprotokol*, der betragtes som udgørende en integrerende Del af Overenskomsten og har samme Gyldighed og Varighed som denne.

Ligesom den nugældende Overenskomst omhandler den nye Overenskomst kun *internationale* Transporter. Hvad der forstaaes herved, er forklaret i dens 1. Artikel, hvis Bestemmelser om de Grænsetransporter, paa hvilke Overenskomsten ikke kommer til